23/04/2020

Κεκλεισμένων των θυρών στο ιστορικό πανηγύρι της Ι.Μ. Αγ. Γεωργίου Μαλεσίνας

/ Ιερές Μονές

Στην Ιερά και Ιστορική Ιερά Μονή του Αγίου Γεωργίου του Τροπαιοφόρου στην Μαλεσίνα Λοκρίδος, 100 χιλιόμετρα από την έδρα της Μητροπόλεως, μετέβη το πρωί της 23ης Απριλίου, ημέρα της σεβασμίου μνήμης του Αγίου Γεωργίου, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών, για να τελέσει την πανήγυρη της Μονής μαζί με την Οσιολογιωτάτη Καθηγουμένη Γερόντισσα Θεολογία και την σεβάσμια και εμβληματική αδελφή Μοναχή Χριστοφόρα.

Η Αναστάσιμη και Πανηγυρική Θεία Λειτουργία, τελέσθηκε στο νέο Καθολικό του Αγίου Γεωργίου, κεκλεισμένων των θυρών, και τηρουμένων των προβλεπομένων μέτρων της πολιτείας για την προστασία από την πανδημία του κορωνοϊού.

Τον Σεβασμιώτατο κ. Συμεών, πλαισίωσε ο Πρωτοσύγκελλος της Ιεράς Μητροπόλεως, Αρχιμ. π. Άγγελος Ανθόπουλος, ο Αρχιερατικός Επίτροπος Οπουντίων και Μαλεσίνης Αιδεσιμολ. Πρωτ. π. Αθανάσιος Λατσούδης και ο Ιεροδιάκονος π. Νικόλαος Πολυζώης.

Τους Ιερούς ύμνους απέδωσαν με τις καλλικέλαδες φωνές τους η Γερόντισσα Θεολογία και η Μοναχή Χριστοφόρα.

Στο τέλος της Θείας Λειτουργίας, πριν το τελευταίο Χριστός Ανέστη, ο Σεβασμιώτατος, μεταξύ άλλων, ανέφερε:

«Όσιολογιωτάτη Αγία Καθηγουμένη, Άγιες Γερόντισσες μου. Να δοξάζουμε το Όνομα του Θεού, που μας αξίωσε σήμερα, μέσα σε αυτές τις δύσκολες συνθήκες τις οποίες διάγουμε τον τελευταίο καιρό, μας αξίωσε όμως η Αγάπη του Θεού να λειτουργήσουμε σήμερα εδώ, την ημέρα του Αγίου Γεωργίου, στην Ιερά Μονή του Αγίου Γεωργίου Μαλεσίνας και μάλιστα να είναι η πρώτη φορά σήμερα, που επισκέπτομαι ως επίσκοπος, ως Μητροπολίτης, ως λειτουργός, ως προεστώς της Ευχαριστιακής Συνάξεως, αυτή εδώ την Ιερά Μονή.

Αισθάνομαι πάνω από όλα την ανάγκη, εκ μέρους της τοπικής μας Εκκλησίας, εκ μέρους των Ιερέων της περιοχής, του ποιμνίου, αλλά και όλης της Φθιώτιδας, να καταθέσω ευλαβικά ένα ευχαριστώ στον Άγιο Γεώργιο, ο οποίος στέκεται εδώ καβαλάρης, προστάτης, πολιούχος, φύλακας της Ιεράς Μονής, φύλακας του τόπου, ευεργετών τον λαό του Θεού, αλλά και φύλαξ των μοναζουσών.

Αισθάνομαι όμως την ανάγκη να πω και ένα μεγάλο ευλαβικό ευχαριστώ μέσα από την καρδιά μου σε αυτές τις ευλογημένες ψυχούλες, σε σας τις μοναχές, που στέκεστε εδώ αναμμένες λαμπάδες, κρατάτε το Μοναστήρι, διακονείτε με αγάπη, με σεμνότητα, με ταπεινότητα, με σιωπή αλλά: «τῇ πτωχείᾳ ἐκτήσω τὰ ὑψηλά», και μέσα από την ταπείνωση προσελκύετε την Χάρη του Θεού, διότι: «ὁ Θεὸς ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται, ταπεινοῖς δὲ δίδωσι χάριν»(Ιακ. 4, 6).

Να ξέρετε, Άγιες Γερόντισσες μου, ότι έχετε την πατρική μου αγάπη, την ευλογία μου, είστε μέσα στην καρδιά μου. Να ξεκουράζεστε, να αναπαύεστε, να αισθάνεστε ασφάλεια και ειρήνη μέσα στην καρδιά μου και να απολαμβάνετε ελεύθερα τη μοναχική ζωή, η οποία είναι μία όαση ελευθερίας μέσα στην ερημιά αυτού του κόσμου.
θυμάμαι με συγκίνηση σήμερα διάφορα Μοναστήρια του Αγίου Γεωργίου, τα οποία έτυχε να έχω επισκεφθεί, ακόμη και πριν γίνω μοναχός, και έβλεπα μοναχούλες σαν και σας, να τις διατυπώνω μια απορία πολλών ανθρώπων: Πως σε μία ερημιά, απλές ψυχές, αδύναμες, απλές γυναίκες, διαμένουν μόνες τους, εκτεθειμένες στην έρημο, στην κακία των ανθρώπων, στις δυσκολίες των καιρικών συνθηκών; Πάντοτε άκουγα, και μου έκανε εντύπωση και με συγκινούσε, την ίδια απάντηση: «Δεν φοβόμαστε τίποτα, έχουμε τον καβαλάρη μας που μας προστατεύει, έχουμε το παλικάρι μας, τον Άγιο Γεώργιο, δεν έχουμε να φοβηθούμε τίποτα, όποιος και να μας πειράξει θα «καθαρίσει», θα «κανονίσει» ο Άγιος Γεώργιος, δεν θα μας αφήσει.

Και πράγματι ο Άγιος Γεώργιος, τις ψυχές που τον επικαλούνται, είναι τόσο γενναιόδωρος, είναι τόσο μεγαλόψυχος, τόσο ανοιχτός, ώστε ο άγιος αγκαλιάζει τους πάντες, κάθε αδύνατο, κάθε περιφρονημένο, κάθε ασθενή.

Εύχομαι ολόψυχα μέσα από την καρδιά μου ο Καβαλάρης να σας έχει πάντοτε πάνω στο άλογό του και έτσι να σας οδηγήσει στην Βασιλεία του Θεού.
Το άλογο του Αγίου Γεωργίου να μας πάρει όλους μας πάνω του και να μας βάλει μέσα στον παράδεισο.

Μέσα από την καρδιά μου, μέσα από την ψυχή μου σας παρακαλώ να συνεχίσετε εδώ να κρατάτε τις «Θερμοπύλες» της πίστεως, να κρατάτε αναμμένο το καντήλι του Αγίου, να κρατάτε αναμμένη την φλόγα της Αγάπης του Χριστού, για να ευλογούνται οι άνθρωποι, να αναπαύονται οι ψυχές, να ευαρεστείται η τοπική μας Εκκλησία, να ευαρεστείται ο πτωχός σας Επίσκοπος, να ευαρεστούνται οι πατέρες μας Ιερείς, οι οποίοι ταμάλα ωφελούνται από την σχέση τους με το Μοναστήρι, να ωφελείται κάθε άνθρωπος, ο οποίος είναι κουρασμένος, είναι ταλαιπωρημένος, είναι ασθενής.

Και θα έλθουν και πιο δύσκολες μέρες. Αυτή η δοκιμασία είναι ένας προάγγελος και γι’ αυτές τις δύσκολες μέρες και θα χρειάζεται μεγάλη ενίσχυση ο λαός μας. Για το λόγο αυτό θα πρέπει να περάσουνε με κάθε τρόπο το μήνυμα στο λαό μας, ότι:« μὴ πεποίθατε ἐπ᾽ ἄρχοντας, ἐπὶ υἱοὺς ἀνθρώπων, οἷς οὐκ ἔστι σωτηρία» (Ψαλμ. 145, 3), αλλά καταφύγετε στους Αγίους, καταφύγετε σε αυτούς τους Μάρτυρες της Πίστεως, στους Μάρτυρες της Αγάπης, στους Μάρτυρες της Αληθείας.

Χρόνια πολλά, ευλογημένα. Να μακροημερεύετε, να σας χαιρόμαστε πραγματικά, να χαίρεστε το μοναχισμό σας, να είστε οι γλυκές νύμφες του Χριστού και να απολαμβάνετε τον Νυμφώνα του Κυρίου μας. Χριστός Ανέστη!»

Μετά το πέρας της Θείας Λειτουργίας ο Σεβασμιώτατος προσκύνησε τα Ιερά Λείψανα που φυλάσσονται στην Μονή, ενημερώθηκε για όλα τα τρέχοντα ζητήματα της Μονής και έδωσε στις αδελφές τις δέουσες οδηγίες.